

Stora utskottets betänkande n:o 2

med anledning av Regeringens genom Landshövdingen i landskapet Åland till Landstinget överlämnade förslag till landskapslag angående Ålands landskapsförvaltning.

Landstinget har den 3 innevarande juli för att erhålla utlåtande rörande särskilda vid andra läsningen av förenämnda lagförslag beslutna ändringar av Stora utskottets i dess betänkande n:o 1 ingående förslag åter remitterat detta till Utskottet.

Ifrågavarande ändringar har Stora utskottet genomgått och får i avfördrat utlåtande vördsamt framhålla följande.

1. Vid Landstingets förenämnda plenum har åt första momentet av § 4 givits följande ändrade lydelse:

Lantrådet kallas till sitt ämbete av Landstinget, och kvarstår han i detsamma så länge, som om landsskapsnämndens övriga ledamöter ~~xx~~ ~~skadgat~~ i följande moment är stadgat.

De motiv, som framförts för denna ändring, äro alltför knapphändiga för att kunna erbjuda tillräckliga skäl för densamma i den åsyftade riktningen. Det är möjligt att bakom ändringen ligger fruktan för att landskapsnämnden skulle kunna bliva ett byråkratiskt ämbetsvärk, men stadgandet kan i sin ändrade lydelse på intet sätt erbjuda större garantier mot en sådan eventualitet än Stora utskottets förslag, enligt vilket lantrådet kallas till sin post och avgår från denna, då han ej längre åtnjuter Landstingets förtroende, även om ej tre år av hans mandat hava förflutit. Konsekvensen av ett stadgande i den anda, Landstingets ändring innebär, kunde dessutom bliva den, att både lantrådet och landskapsnämndens övriga medlemmar på en gång nyvaldes, varigenom både den önskvärda erfarenheten inom nämnden och kontinuiteten i dess

verksamhet äventyrades. Det gäller för Landstingen att av landskapsnämnden skapa en institution, som får karaktären av en regering med tillräcklig auktoritet både inåt och utåt och som i alla avseenden kan hävda landskapets andeende. Förutsättningen härför är, att åtminstone för lantrådet beredes en sådan ställning, att för embetet fullt kvalificerad person kan erhållas till denna post. På grund av vad ovan framhållits, kan Utskottet ej förorda denna ändring.

2. ^{Förslaget} Första momentet av § 5 har av Landstinget givits följande ändrade lydelse:

Lantrådet tillkommer årlig avlöning, som bestämmes av Landstinget. Ledamöterna erhålla ur landskapets medel ersättning för rese- och förrättningsdagar samt resekostnader på sätt därom stadgas.

Då ändringen ej innebär någon förändring i sak av ifrågavarande stadgande, får Utskottet föreslå, att detta moment i anslutning till § 19 måtte erhålla följande mera koncisa lydelse:

Lantrådet åtnjuter den årliga avlöning, som finnes upptagen i landskapets lönestat. Ledamöterna erhålla ur landskapets medel ersättning för rese- och förrättningsdagar samt resekostnader på sätt därom stadgas.

3. Av samma skäl, som under punkt 2. framhållits, får Utskottet föreslå, att § 13, som enligt den av Landstinget vidtagna ändringen lyder:

Lantrådet tillkommer, utom årlig av Landstinget fastställd lön, ersättning för resa enligt uppgjort reglemente. måtte erhålla följande lydelse;

Lantrådet tillkommer, utom årlig avlöning, för i tjänsteärenden företagna resor dagtraktamente och ersättning för resekostnader, på sätt därom särskilt stadgas.

4. I § 34 ha orden "med biträde av sakkunniga" införts. Sådana detaljerade bestämmelser rörande revisorernas arbete, som det ifrågavarande tillägget innebär, komma helt naturligt att upptagas i den instruktion, som Landstinget skall för dem uppgöra, varför Utskottet

a/
i denn punkt vidhåller sitt tidigare förslag.

Adams?

Antar Gylling

Lars Roseng.

Viktor Strandfari².